

המאגר ב"אוצר החכמה", מהדורות "בני תורה", מכיל בתוכו ובסבב ספרי, בהם ספרים עתיקים שאינם בנמצא כמעט, ועוד ספרים חדשניים, עלונים ורבכית תורנית, שאין ידו של אדם מן השורה משגת להגעה אליהם. עוד בראשית דרכיה של התוכנה, התקשר אל מערך ה"אוצר" תלמיד חכם אחד וביקש לו: בספר "אור שחם" הביא את דבריו המב"ט בספריו "קירת ספר" שם הוא שאל שאן איסטר תורה להתענות תענית שעשו בשבת, אלא רק להתענות יום ולילה. אותו תקופה חיפש בספריו של המב"ט ולא מצא איילן רמי'ין, החפשו והאשנו לא העלה דבר, עד שנראה היה של "אור שחם" היהת אולי גירסה אחרת במפי'ין, או לחילופין הוחלף מחבר אחר במבי'ין. אל חיפש יותר מזרקן העלה תוצאה מפתיעה: בקובץ "מוריה" שמצוין מכון ירושלים, הודפסו הגוזחות של המב"ט על ספריו "קירות ספר" ושם באחת ההגוזחות, מגיה המב"ט בעצמו את דבריו בספר וקובע כי אין יסורי תענית שעשו בשבת מהתורה. ממש בדברי ה"אור שחם". מי יכול היה להגיע למקורה, בלי עזרת ה"אור שחם"?

מכתבי חיזוק ועידוד

התגובה הנלהבות הזרומות כל העת למערכת "אוצר החכמה", נונotaת את הכות ומרץ להמשיך ולפתח את המפעל עוד ועוד. שייחות טלאון כמו גם מכתבי חיזוק ועידוד, מגעים כל העת, והנה לדוגמא מכתב שנשלח על ידי אברך מדורם הארי'ן למערכת "אוצר החכמה" עד בראשית דרכיה, כדי להזק את ידיהם בפועל האידי. ורק כתוב האברך: "לפנינו כמה ימים דברינו עם חבר על מהירם של ספרי קודש, בכהלך השיחה הוא שאל אותי: כאשר, כמה ספרים יש לך ביכי? עצרתי לרגע וחש בת', אז ענהתי: בערך 20,000 ספרים. בשנייה ואשר נזהר הוא עיריך, אחורי שתי שניות הוא קל...! אין הצלחה לקנות תוכנה כה, זה לא יקר?... איך הצלחתי? עינתי, לא יודע... במקומות לקוטר.... ומקרים רבים..... ומי שינה בשער הספר אהנו עושם נזהר ניכרת בחכונה במיוחד לבני תורה, מה שמקל על הרכישאה. אנחנו רואים בחושך כיצד אברכים שהתרגלו לעבד עם האוצר, פשוט נינים יכולם בלבד. כל 24 תלמידים, זה כמובן דבר הרבה יותר. וזה מושך עזים מהר, וכך נזהר במקומם להוציאו על.... ובמקומם. ו... העדפני ששות לשלקיע (בחשломם כמוהן) על נכס בר קיימא שرك תעצבע עם הזמן, ובշבון פשוט והמשלם, כי בעוד 20 שנה באחוריו הڪום שלך יהיה בבית כמה מאות ספרים, לי יהיו עשרות אלפי ספרים מעבר ל-20,000 שכבר קיימים, ולא רק שיירוו לי הספרים עצם, אלא שבעל גרע נזון ואכל למזויא כל נושא שבעולם בכל שערות אלפי הספרים הללו.... וכי לא מבן איך אפשר לא להצליח לנקוט את האוצר הענק הזה....!"

"וואז איזו רגע חשבתי, מין האורי שахזק ידכם ואודה לך על פרוייקט הבלתי יאנן הזה...! לפניהם מהחושים וכשתית את תוכנהaganit'a אוצר החכמה, ומאי איני מגאים אם אומר שדרב שעתה היממה אני לא לא מבן איך אפשר לא להצליח לנקוט בחשיבותה והזכיר במכין מן המגוון התודולים והמכובדים העוסק בהזאת הש"ס לומדי הדר' היומי ובכלי, ובזכות עשרות אלפי הספרים שהביבים אתם אל שלוחני ואל שולחנים של אחרים, נתנים לומדים ובאים בעולם כולל ביבאים וחידושים מגודלי ישראלי שאלאל הפרוייקט העזום הזה, שםם ותורתם לא היו ידיעת כל".

"ידעו לי כי עולות הפרוייקט על קלחתם על עצכם בלתי יישוע, ובדרך מי עבר להשענה הנכמת המעידה, למשל, שיש לנו פוטו של מדורות של התוכנה, והן תפונות כל שעotta היממה. כך גם בישיבות אחרות, ב"סוללים" השובים, בכתבי מדרש שוויי, מהוות חלק מארון הספרים. אך לא רק שם. גם גודלי תלמידי החכמים, מכלים את התוכנה ומשתמשים בה, או לכל הפחות מבקשים לדבריהם בשפה שתהוכנה בשותה. הנה להעדרה בה על ידי אחרים שהתוכנה נזהר. הנה סיפור מנני:

האגון הגודול רב חיים קנייבסקי שליט'א, נשאל אודות מקומו של אמר צול'ל על נובנדייר שגובחו היה טפח. הגרא'ה אמר שהוא יודע שיש אמר כזה, אך אין הוא זוכר הין הוא אמר. "תדרוך במחשב" אמר בפיה ר' מאיר קראן. הלו יצאו להפץ באוצר החכמה" אמר לשות אל מזאלאים. הלו יצאו להפץ באוצר החכמה" ואחר שלא מזאלאים, שבו אליו. הגרא'ה אמר לשות אל מזאלאים כדי להן לסתות להפץ במחשב את המלה "פושקה" שהוא מלא האורתית לטפח". ואכן, לאחר שהוכנסו את המלה החילופית, מצאו את

הלוות גזילה בגזילה?

מי שמעģיע למשדרי "אוצר החכמה" וממצפה לראותו בינוי משורדים מפואר וחדירים מאובזרים בזוקה, יתacob מזור. בסך הכל מוכרים במקומות כדי לראות את הרעיון החדש. על פי מראה לבושים של המתעניינים, נראה היה שאין הם שיכים לשכבות העשירים אמריקאי, וזאת בלשון העטה, אבל להפתענותו הרבה וכמו כן - לשכבות רגוננו הגדולה, זה לאمنع מהם ליכוחם במשך היום הללו עשרות תוננות של "אוצר החכמה". איזו בושת סולם הערכלים לומדי התורה, שהבינו את האפרוריות הרוחניות הגלומות בರישת רכבות ספרם על תוכנה אחת, והוא מוכנים להזיא ממטב סוף לטעם ובעיל חכמה ריכשתה, כמו שכתב המב"ט: "וחי בעיל חכמה ומבקשיה בא לתלמוד כמיתה השובין".

מאז ועד היום, אנחנו רואים כיצד בני תורה, אברכים חשובים חוסכים פרוטה לפורתה, כדי להכין את האוצר הבהיר. האמת היא - אמור הבהיר והלע- שבתונאי הרכישה הנוכחית, כאשר אפשר להשלם ב- 24 תלמידים, זה כמובן דבר הרבה יותר. וזה מושך עזים בשער הספר אהנו עושם נזהר ניכרת בחכונה במיוחד לבני תורה, מה שמקל על הרכישאה. גם מידי עזים בחושך כיצד אברכים שהתרגלו לעבד עם האוצר, פשוט נינים יכולם בלבד. כל 24 תלמידים, זה כמובן דבר הרבה יותר. וזה מושך עזים מהר, וכך נזהר במקומם להוציאו על.... ובמקומם. ו... העדפני ששות לשלקיע (בחשломם כמוהן) על נכס בר קיימא שرك תעצבע עם הזמן, ובשבון פשוט וה旄לם, כי בעוד 20 שנה באחוריו הڪום שלך יהיה בבית כמה מאות ספרים, לי יהיו עשרות אלפי ספרים מעבר ל-20,000 שכבר קיימים, ולא רק שיירוו לי הספרים עצם, אלא שבעל גרע נזון ואכל למזויא כל נושא שבעולם בכל שערות אלפי הספרים הללו.... וכי לא מבן איך אפשר לא להצליח לנקוט את האוצר הענק הזה....!"

רכישת כל תוכנה מותנית בהסכם שנוסח על ידי גודלי מורי ההוראה, האוסר כל שימוש מסחרי בה, וכל נסיכון לפירוץ אותה. וזה הסכם הלכתי לדור, של ה甫ה של מושמות גול גומד. לא יאמן כיצד נזקים מסחרי בתוכנה שאינה שלם, ומוכרים אותה לכל דושן, אפילו שוכריםם עזםם "חדרדים", עושים שימוש מסחרי בתוכנה שאינה שלם, וכך נסיכון לפירוץ אותה. וזה הסכם המה吹ם והעלול את זירות- האומרם הבעליים, כיצד זה שאלר שמי שמשום בתוכנה להציג עצם נזירורה, עושים שימוש בתוכנה גול גומד. האם זה שאלים בכבר.

רכישת כל תוכנה מותנית בהסכם שנוסח על ידי גודלי מורי ההוראה, האוסר כל שימוש מסחרי בה, וכל נסיכון לפירוץ אותה. וזה הסכם הלכתי לדור, של ה甫ה של מושמות גול גומד. לא יאמן כיצד נזקים מסחרי בתוכנה שאינה שלם, ומוכרים אותה לכל דושן, אפילו שוכריםם עזםם "חדרדים", עושים שימוש מסחרי בתוכנה שאינה שלם, וכך נסיכון לפירוץ אותה. וזה הסכם המה吹ם והעלול את זירות- האומרם הבעליים, כיצד זה שאלר שמי שמשום בתוכנה להציג עצם נזירורה, עושים שימוש בתוכנה גול גומד. האם זה שאלים בכבר.

"אוצר החכמה" חלק בלתי נפרד מօצר הספרים

בועלם הישיבות והיכלי התורה, הופכת התוכנה לחלק כלבי היינט נפרד מօצר הספרים. בישיבת "מיר" המעדנית, למשל, ש כבר היום זו עמדות של התוכנה, והן תפונות כל שעotta היממה. כך גם בישיבות אחרות, ב"סוללים" השובים, בכתבי מדרש שוויי, מהוות חלק מארון הספרים. אך לא רק שם. גם גודלי תלמידי החכמים, מכלים את התוכנה ומשתמשים בה, או לכל הפחות מבקשים לדבריהם בשפה שתהוכנה בשותה. הנה סיפור מנני:

האגון הגודול רב חיים קנייבסקי שליט'א, נשאל אודות מקומו של אמר צול'ל על נובנדייר שגובחו היה טפח. הגרא'ה אמר שהוא יודע שיש אמר כזה, אך אין הוא זוכר הין הוא אמר. "תדרוך במחשב" אמר בפיה ר' מאיר קראן. הלו יצאו להפץ באוצר החכמה" אמר לשות אל מזאלאים. הלו יצאו להפץ באוצר החכמה" ואחר שלא מזאלאים, שבו אליו. הגרא'ה אמר לשות אל מזאלאים כדי להן לסתות להפץ במחשב את המלה "פושקה" שהוא מלא האורתית לטפח". ואכן, לאחר שהוכנסו את המלה החילופית, מצאו את